

θμεν ἀσφαλῶς ὅτι γράμματα ἐπιχόλερα ἐδόθησαν **ἀκάνιστα** εἰς τινὰ τραπεζικὰ γραφεῖα ἐδῶ, τοῦθ' ὅπερ, ἂν ἀληθεύῃ, ὑπερβαίνει καὶ αὐτῶν τῶν ἀγγλῶν τὴν ἀπάθειαν, σπληνικώτατα ἀποφανθέντων, ὅτι καὶ ἡ ζωὴ εἶναι πολῦτιμος, καὶ τὸ ἐμπόριον δὲν πρέπει νὰ παραμελῇται. Συνιστῶμεν εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ ἐρευνήσῃ ἂν τὸ πρᾶγμα ἔχεται ἀληθείας· νομίζομεν ὅτι πᾶσιν ἄλλην ἐργασίαν, ἐφόσον ἐπικίεταται ὁ κίνδυνος τῆς ἐπαράτου νόσου, ὀφείλει ν' ἀφήσῃ κατὰ μέρος.

Γράφουσιν ἡμῖν ἐκ Πύργου ὅτι αἱ προσεχεῖς δημοτικαὶ ἐκλογαὶ θὰ διεξαχθῶσιν ἐκεῖ μετ' ἀγρίου πείσματος μεταξὺ τῶν Κριστενιστῶν καὶ Αὐγερινιστῶν. Λόγους λοιπὸν οἱ μὲν, λόγους καὶ οἱ δὲ, παρελάσεις αὐτοὶ ἵππικας μὲ φουστανελλοφόρους, ἐπιδείξεις ἐκεῖνοι ἵππικωτέρας μὲ φουστανελλάδες, προκλήσεις οὗτοι ἀπειλητικὰς, διαπληκτισμοὺς ἐκεῖνοι καὶ ρεβοληριαῖς· καὶ πείσμα ἀκόμη, προσθέτει ὁ γράφων ἡμῖν ἐκεῖθεν **ἄγνωστος**, μέχρι τῆς στιγμῆς τῆς ψήφοφορίας. Ἐντούτοις λησμονῶν τὰ ἐκλογικὰ πρὸς στιγμὴν, καὶ μισοκλείων τοὺς ὀφθαλμοὺς του πρὸ τοῦ εἰμιαγρίου παρόντος, διαβλέπει ὡς ἐν ὄνειρῳ λαμπρὸν τὸ μέλλον τοῦ Πύργου.

Ὁ νεαρὸς σιδηροδρόμος ὅς ὅς ὅρους ἐσυστήθη ἐκεῖ, καὶ ὡς κάλλιστα διευθύνεται, θεωρεῖται ὁ πρόδρομος τῆς μεγάλης ἐμπορικῆς προόδου τοῦ Πύργου καὶ τῆς ἐντελοῦς αὐτοῦ ἐκπολιτήσεως, ὅπταν εἶναι ἐνδεχόμενον νὰ μὴ ἐκλείψῃ ἡ φουστανελλά, ἀλλὰ θὰ ἐκλείψουν βεβαίως τὰ ἐκλογικὰ πάθη καὶ οἱ ἀλληλοσκοπομοί. Δὲν λησμονεῖ δὲ οὔτε τὸν κ. Τσιγγρόν ὁ γράφων, οὔτε τὴν ὑποδοχὴν ἧτις τῷ ἐγένετο, οὔτε τὴν ἀναγόρευσιν αὐτοῦ ὡς ἐπιτίμου πυργίτου, καὶ κλείει τὴν ἐπιστολήν του μὲ τὴν διαβεβαίωσιν ὅτι ἡ εὐλογία ἐκεῖ εὐρίσκεται ἀκόμη εἰς τὴν ἀκμὴν τῆς, ἀλλ' ὅτι συνεχωνεύθη σχεδὸν μὲ τὴν ἐπικρατούσαν ἐπιδημίαν τῶν ἐκλογῶν! . . Ἐξαίρει δὲ ὑπὲρ πάντας καὶ πάντα, τὸν ἐκεῖ διευθυντὴν τοῦ σιδηροδρόμου κ. Φρὲν περὶ οὗ καὶ ἄλλοι μᾶς γράφουσι πολὺ καὶ καλὰ.

Ὁ ἀρχιεπίσκοπος Σύρου ἐπρονόησε νὰ ἐκδώσῃ ἐγκύκλιον, ἀπαγορεύουσαν αὐστηρῶς εἰς τὸν ὕπ' αὐτὸν κληρὸν πᾶσαν ἀνάμιξιν εἰς τὰς προσεχεῖς δημοτικὰς ἐκλογάς. Τί κρίμα νὰ μὴ ὑπάγεται εἰς τὴν δικαιοδοσίαν του ἑνὸς καλόγηρος, ὀνόματι Ἱερόθεος, ἐκ τῆς μονῆς Πεντέλης, ὁ ὁποῖος εὕρισκεται ἀπὸ τινος εἰς τὸ Χαλάνδρι, καὶ προφασίζεται μὲν ὅτι μένει ἐκεῖ λόγῳ ἀσθενείας, ὁ ἰερώτατος, ἀλλὰ πρᾶγματι διότι εὕρισκεται εἰς ἀδιάλειπτον ἐργασίαν ψήφοθηρίας, νύκτα καὶ ἡμέραν, ὑπὲρ ἐνὸς τῶν ὑποψηφίων δημάρχων. Καὶ προσποιῇται τὸν ἀσθενῆ διὰ νὰ μὴ ταραξῇ τοὺς κύκλους του ὁ Μητροπολίτης· ἀλλὰ δι' αὐτὸ ἴσα ἴσα, μεριμνῶ περὶ τῆς πολιτικοῦ υἱείας του, πρέπει ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης νὰ τὸν στείλῃ ἐκόντα ἄκοντα εἰς τὸ μοναστήρι του τῆς Πεντέλης ὅπου ἡ αὖρα τοῦ βουνοῦ εἶνε μόνη κατάλληλος νὰ τὸν ἰατρύσῃ.

Ὁ ἰατρὸς κ. Π. Παμπούκης ἀνεχώρησε διὰ Παρίσιους, ἀφοῦ ἤδη διέμεινεν ἐπὶ διετίαν εἰς τὸ πολιτικὸν νοσοκομεῖον ὡς ἰατρὸς τοῦ παθολογικοῦ τμήματος.

Δὲν ἦτον ἡ πρώτη φορὰ καθ' ἣν παριστάνοντο χθὲς οἱ **Πειραταί**, τοὺς ὁποῖους τόσον εὐτυχῶς μετεφύτευσε ἐπὶ

τοῦ ἐδάφους μᾶς ὁ κ. Λεονάρδος, καὶ ὅμως οὐδέποτε παρετηρήθη τόση πληθμονὴ ἐν τῷ θεάτρῳ τοῦ Παραδείσου, ὅση χθὲς. Πρὸ τῆς εἰσόδου ἐν βίᾳ ἐστοιβάζοντο οἱ προσερχόμενοι, δυσκόλως κατορθύνοντες νὰ προχωρήσωσιν εἰς τὰς θέσεις τῶν, αἵτινες πᾶσαι ἦσαν κατεληγμέναι, αἱ τῆς πρώτης καὶ τῆς δευτέρας, καὶ οἱ διάδρομοι. Διότι, βλέπετε, οἱ Πειραταὶ δράμα ἐκ πέντε πράξεων καὶ πεντακισμυρίων πυροβολισμῶν εἶνε τὸ κατ' ἐξοχὴν δημοτικὸν θέαμα παρὰ τῷ ἡμετέρῳ κοινῷ, ἐξόχως τερπόμενον ἐκ τῆς ἀλλεπαλλήλου ἐκείνης διαδοχῆς Μεξικανικῶν σκηνῶν, μυθιστορικῶν, ἀγρίων, ἀπροσδοκῶν, ἀπιθάνων ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, τίγρεων καὶ ὄφρων καὶ πειρατῶν καὶ διαθηκῶν καιομένων καὶ ἀνευρισκομένων, καὶ σκοτωμῶν ἐπὶ σκηνῆς μετὰ μακροὺς προεισαγωγικούς ἐπὶ τούτῳ διαλόγους, καὶ χειροκροτοῦν τὸν θαυμάσιον ὄντως Ἀμερικανὸν Σπύρον Ταβουλάρην, καὶ τὸν ρόλον τοῦ Νικηφόρου. Αὐστηγῶς πρὸ τοῦ τέλους τῆς παραστάσεως, τὰ φῶτα τοῦ θεάτρου, ἀλλοίαν τρέφοντα ἰδέαν, ὡς φαίνεται, περὶ τοῦ δράματος, ἐνύσταζαν βαρύντατα, καὶ ἐκινδύνευσαν νὰ μᾶς ἀφήσουν εἰς τὰ σκοτεινά.

Μοναδικὴ ὑπῆρξεν ἡ προχθεσινὴ ἀνάστασις μᾶς μὲ τὸ Τραμβάκι ἀπὸ τοῦ σταθμοῦ τοῦ σιδηροδρόμου εἰς τὴν πλατεῖαν τῆς Ὀμοιοῖας. Μόλις ἐξεκίνησεν ἡ ἄμαξα διὰ τῶν σιδηρῶν ἐλασμάτων, τὰ δύο ἐκ τῶν τετραπόδων, οἱ ἡμίονοι ἅτινα τὴν ἐσυρον, ἐν πλειοψηφίᾳ ἀπεφάσισαν νὰ τραπῶσι τὴν πρὸς τοὺς σταύλους ἄγουσαν, ἐν ᾗ ὁ πτωχὸς ἵππος μάτην προσεπάθει, οἶονε διαμαρτυρούμενος, νὰ προχωρήσῃ ἐπὶ τῆς χαραγμένης ὁδοῦ. Οἱ ἡμίονοι ἐπόμενον νὰ πᾶνε στὸ ἀχοῦρι· τρεῖς καὶ πλεῖστον ἐπειράθησαν οἱ ὀδηγοὶ νὰ συνετίσωσι τὰς ἡμιόνους καὶ νὰ τὰς ἐπαναφέρωσιν εἰς τὴν ὁδὸν τῆς ὁμοιοῖας· ἦσαν ἀμετάπειστοι! καμταίκαὶς λοιπὸν καὶ λακτίσματα, φωναῖς καὶ χρεμετισμοί, ἀλλ' ἄλλοι καὶ γιγνόμενοι! ἐπὶ τέλους εἰς τὸν ἐπιβατῶν ντιλετάντες βεβαίως τῆς ἵππικῆς τέχνης, ἔλαβε εἰς χεῖρας του τὰ ἡνία καὶ τὸ καμταίκα, οἱ δὲ ἡμίονοι, ἀφοῦ ἔφαγαν παρὰ μίαν τεσσαράκοντα ἐνέδωκαν ἐπὶ τέλους νὰ προχωρήσουν ἐν μέσῳ τῶν ζητωκραυγῶν ὅλων τῶν ἐπιβατῶν, καὶ τῶν βωδῶν παραπόνων τοῦ πτωχοῦ ἵππου, ἅτινα θαυμασίως θὰ διερμηνεύοντο ὑπὸ τοῦ Λασκαράτου διὰ τοῦ παροιμιώδους τοῦ ἐκείνου

ἐδέρνανε τὸ ἄλογο ἐκεῖ ποῦ τοῦ πονεῖ

κ' ἐκεῖ τὸ δύστυχο ἐσκουζε *λαμὰ σαβαλθανί!*

Δὲν ἠδύνατο ἄρα ἡ Διευθύνσις νὰ ἀντικαταστήσῃ τὰς ἡμιόνους διὰ τῶν ἵππων, καὶ τὴν πληθὺν τῶν ὀδηγῶν δι' ὀλίγων καὶ καλῶν ἡνιόχων; τοιοῦτοτρόπως θὰ ἀπέφευγε καὶ ἐνδεχόμενα δυστυχήματα.

ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ ΔΗΜΑΡΧΟΙ

Ὅσῳ προσεγγίζει ἡ ἡμέρα καθ' ἣν οἱ δημόται τῶν Ἀθηνῶν θὰ ἀναδείξωσι τὸν ἄρχοντα τοῦ δήμου των, τόσῳ ἡ βασιλεία των ἐπιτείνεται καὶ τὰ ἐν ταῖς αἰθούσαις καὶ τοῖς ὁδοῖς μειδιάματα τῶν ὑποψηφίων δημάρχων αὐξάνουσι καὶ πληθύνονται. Ἐκάστη ψῆφος, τίς οἶδεν ἀντὶ πόσων ὑποκλίσεων καὶ φιλοφρονημάτων ἀνταμειβεταί! Τρεῖς εἰσὶν οἱ μεγαλύτεραν κατανάλωσιν τούτων ποιοῦντες ἐκ τῶν ὑποψηφίων τῆς πρωτευούσης δημάρχων, ὁ πρῶτος τοῦ Πανεπιστημίου καθηγητῆς κ. Φρεαρίτης, ὁ πλούσιος κ. Μελάς, καὶ ὁ νῦν δήμαρχος, καθ' ὅσον περὶ τῶν τριῶν τούτων περιστρέφονται

αὐτῶν φαίνεται ὅτι θὰ κριθῇ ὁ ἀγών.

Τὸν κ. Φρεαρίτην ἐξετιμήσαμεν ἄλλοτε ὡς καθηγητὴν, ὡς πρῶταν τῶν Πανεπιστημίου. Ἐπεθυμοῦμεν ὅμως νὰ μὴ ἐβλέπομεν ἤδη αὐτὸν ἐγκολπούμενον τὰς διαφόρους κομματικὰς ἀποχρώσεις κατὰ τὴν ἐκλογικὴν πάλην, καὶ καθιερῶντα τὴν πολιτικὴν τῶν κομμάτων εἰς τὰς δημοτικὰς ἐκλογάς. ἠθέλομεν νὰ κατῆρχετο ὡς ὑποψήφιος ἐκ μέρους τῶν δημοτῶν καὶ οὐχὶ τῶν κομματάρχων τῆς πρωτευούσης· νὰ ἤρθετο τὴν δυνάμιν του ἐκ τοῦ λαοῦ καὶ οὐχὶ ἐκ τῶν κομματικῶν συνδυασμῶν. Τὸν ἠθέλομεν λαοπρόβλητον ὑποψήφιον καὶ οὐχὶ ὑποψήφιον δήμαρχον μὲ χροιάν βουλευτικὴν. Δὲν ἔπρεπε μετὰ τοσαύτης παρρησίας νὰ καθιερωθῇ καὶ ἐν τῇ πρωτεύουσῃ ἡ ὀλέθριος ἀρχή, ἡ ἐπικρατοῦσα εἰς τοὺς δήμους τῶν λοιπῶν τῆς Ἑλλάδος ἐπαρχιῶν, ὅτι ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ δημάρχου ὑποστηρίζεται ὁ βουλευτής, ἀρχὴ σαλεύουσα τὰς βάσεις τῆς δημοτικῆς ἐξουσίας, καθιστῶσα τὸν δήμαρχον ὑποχείριον τῆς πολιτικῆς, καὶ κυλίουσα τὴν δημοτικὴν ἐξουσίαν εἰς τὴν κονίστραν τῶν κομματικῶν παθῶν.

Αὐτὸ λοιπὸν τὸ πρῶτον τοῦ κ. Φρεαρίτου βῆμα ἀποδοκιμάζομεν, χωρὶς νὰ παύσωμεν ἀναγνωρίζοντες καὶ τὰ προσόντα αὐτοῦ.

Περὶ τοῦ δευτέρου τῶν ὑποψηφίων τοῦ κ. Μελά οὐδὲν ἄλλο ἐκ τοῦ παρελθόντος αὐτοῦ γινώσκουμεν, ἢ ὅτι εἶναι πλούσιος. Ἄν τὰ πλούτη εἶναι προσόν, βεβαίως τότε οὐδεὶς δύναται νὰ ἀρνηθῇ ὅτι ἔχει τοιοῦτον καὶ ὁ ὑποψήφιος οὗτος.

* *

Τὸν τρίτον τῶν ὑποψηφίων, κ. Σούτσον, τὸν καὶ νεώτερον, οὐχὶ μόνον καλῶς γνωρίζουσιν οἱ δημόται τῆς πρωτευούσης, ἀλλὰ καὶ ἐδοκίμασαν ἐν τῇ ἐνασχέσει τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς, ἣν ἐπιδιώκει. Τὸ παρελθὸν αὐτοῦ εἶνε ὁ ἀψευδὴς τοῦ μέλλοντός του μάρτυς. Ἡ περὶ αὐτοῦ κρίσις εἶνε ἀσφαλὴς, ὡς στηριζομένη ἐπὶ δεδομένων γεγονότων, ἐπὶ τῶν πραγμάτων, καὶ οὐχὶ ἐπὶ κενῶν φράσεων καὶ ἀορίστων ὑποσχέσεων, τὸ μόνον καταφύγιον τῶν μὴ δυναμένων ὡς ἐκ τοῦ παρελθόντος τῶν νὰ θέσωσι τὰς βάσεις τοῦ μέλλοντός των. Ἄν ᾖ ἀληθὲς ὅτι ὁ δήμαρχος εἶνε ὁ πατὴρ οἰκογενειαρχικῆς ἐξουσίας, ἂν ᾖ ἀληθέστερον ὅτι ἅπασαι αἱ προσπαθεῖαι αὐτοῦ πρέπει νὰ τείνουν εἰς τὴν ἐπίτευξιν τῆς εὐμερείας τῶν δημοτῶν, ὅτι ὀφείλει νὰ γινώσκῃ καλῶς τὰς ἀνάγκας τοῦ τόπου, νὰ πονῇ ὑπὲρ τῶν δημοτῶν του, νὰ μὴ φεῖδῃται κόπων ὑπὲρ τῆς εὐμερείας αὐτῶν, νομίζομεν ὅτι τὰ παρελθόν τῆς ληγουμένης ἤδη δημοτικῆς περιόδου δικαιοὶ πάντα ἐχέφροννα νὰ πιστεῦσιν ὅτι ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ κ. Σούτσου ὁ δήμος Ἀθηναίων ἐξυπηρετήθη μετὰ πάσης ἀροσιώσεως καὶ πατρικῆς μερίμνης.

Δὲν δύναται τις ἀληθῶς, κρίνων ἄνευ τινος ἐπηρεῖας καὶ ἀπὸ ὑψηλοτέρας σκοπιᾶς προσβλέπων, νὰ μὴ ἀναγνωρίσῃ ὅτι ἡ κατάστασις τοῦ δήμου τῆς πρωτευούσης, κατὰ τὸ διάστημα τῆς δινηκτικῆς περιόδου του, ἔλαβε μεγάλην πρὸς τὰ πρόσω ὠθησιν, ὅτι ἐπετελέσθησαν ἔργα πολλὰ καὶ μεγάλα κατὰ τὸ ὀλιγοχρόνιον τοῦτο διάστημα, ὅτι ἡ διαχείρισις τοῦ χρήματος τοῦ δήμου καὶ τῶν προσόδων ὑπῆρξε πατρικὴ, ὅτι τέλος ἀντεπροσώπευσεν ἐπαξίως τὸν πρῶτον τοῦ κράτους δῆμον. Αἱ ὑδραυλικαὶ ἐργασίαι δὲν εἶνε τυχαῖα κατορθώματα, ἐάν τις λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὴν ἔκτασιν αὐτῶν, τὰ προσκόμματα καὶ τὰς ἀπείρους δυσχερείας, αἵτινες παρενεβάλλοντο εἰς αὐτάς. Ἐτετραπλασιάσθη τὸ ὕδωρ τῆς πόλεως καὶ διωχετεύθη καὶ εἰς τὰ ἀπώτατα αὐτῆς σημεία. Κατεσκευάσθησαν ἀρκεταὶ ὑπόνομοι, πολυ-

πληθεῖς κρήναι, καὶ ἡ καθαριότης τῆς πόλεως διετηρήθη ὥσθι τὸ δυνατόν καλῶς.

Εἰς ὅλας τὰς ἐργασίας ταύτας ὁ κ. Σούτσος ἐπεδείξατο καὶ δραστηριότητα καὶ μέριμναν ὑπὲρ τοῦ δήμου, τοιαύτην ἣν δὲν δύναται τις νὰ ἀρνηθῇ, ὥσθι δύστροπος καὶ ἂν ᾖ. Τίς δὲν εἶδεν αὐτὸν τρέχοντα καὶ μεριμνῶντα ὑπὲρ τῶν ἔργων τοῦ δήμου; Τίς δύναται νὰ μὴ παραδεχθῇ, κρίνων δικαίως, ὅτι τὰ ἐπιτελεσθέντα δημοτικὰ ἔργα εἶνε ἀποτελέσματα τῆς μεγάλῃς του δραστηριότητος καὶ τοῦ πόθου τοῦ νὰ ἀνυψώσῃ τὸν δῆμον τῆς πρωτευούσης εἰς τὴν ἐμπρὲς-πουσάν αὐτῷ περιωπὴν;

Οὐδεὶς ἡγνῶει βεβαίως τὴν κατάστασιν τῶν πραγμάτων τοῦ δήμου, ὅτε ἀνῆλθεν εἰς τὴν ἐξουσίαν ἡ νῦν δημοτικὴ ἀρχή, καὶ οὐδεὶς πάλιν σήμερον ὑπάρχει ὁ μὴ διακρίνων τὴν ἐπελθούσαν ὑπ' αὐτῆς μεγάλην μεταβολήν. Πρέπει νὰ ᾖ τις ἐχθρὸς τῆς ἀληθείας ἢ νὰ ἐλαύνηται ὑπὸ κομματικῶν παθῶν διὰ νὰ ἀρνηθῇ ὅτι ὀφείλει κατὰ καθήκον γὰ παραδεχθῇ, τὴν διὰ τῶν ἔργων ἀποδεδειγμένην ὑπὲρ τοῦ δήμου ὑπηρεσίαν, καὶ τὴν μεγάλην διαφορὰν μετὰ τῆς προκατόχου δημοτικῆς ἀρχῆς καὶ τῆς νῦν τοιαύτης. Ἀρκεῖ ὡς παράδειγμα τοῦ δευτέρου ἡ κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος τῆς ἀνόδου τῆς εἰς τὴν ἐξουσίαν τοῦ δήμου διπλάσιας τοῦ δημοτικοῦ φόρου.

Αὐτὸ καὶ μόνον τὸ γεγονὸς πείθει πάντα περὶ τῶν ἐλαττηρίων ἅτινα ὤθησαν τὰ πρῶτα βήματα τῆς νῦν δημοτικῆς ἀρχῆς, ἅμα ἐκλήθη ὑπὸ τῶν δημοτῶν πρὸς ἐπιτέλεισιν τοῦ καθήκοντός της.

Δὲν θὰ ᾔτο τις τελείως εὐσυνείδητος, ἐὰν δὲν παρεδέχετο καὶ ἑλλείψεις τινάς, ἐπελθούσας εἰς τὴν σταδιοδρομίαν τῆς δημοτικῆς περιόδου. Ἄλλ' ἐν μιᾷ νυκτί δὲν δύναται τις νὰ μεταβάλλῃ τὰ πάντα, οὔτε ἐκτελοῦνται ἔργα τοσαῦτα ἄνευ μηδεμιᾶς ἑλλείψεως.

* *

Βοῶσι περὶ γενομένης δῆθεν σπατάλης τοῦ πλούτου τοῦ δήμου, περὶ ἐλλείμματος, ἀλλὰ τίς εἶνε τοσοῦτον ἀδαις, ὥστε νὰ ἀγνοῇ ὅτι αἱ λέξεις, ἑλλειμμα, σπατάλη, εἶνε ἡ ζήτη ἐξ ἧς πλάττουνται τὰ στερεότυπα ἐπιχειρήματα οἱ μὴ δυνατόν νὰ ἀνατρέψωσι καὶ νὰ ἀντιμετωπίσωσι τοὺς παρουσάζοντας ὡς πρόγραμμα αὐτῶν ἔργα καὶ τετελεσμένα γεγονότα; Δι' ἀριθμῶν ἤδη κατεδείχθη ἡ πατρικὴ διαχείρισις τῆς νῦν δημοτικῆς ἀρχῆς, καὶ διὰ τῶν ἔργων εἶνε ἐντελῶς ἀποδεδειγμένον ὅτι ἀφοσιώσις ὑπὲρ τοῦ καλοῦ τοῦ δήμου, πόθος ὑπὲρ τῆς ἀνυψώσεως αὐτοῦ, ὠδήγησαν καὶ ὁδηγοῦσι τὰ βήματα τῆς νῦν δημοτικῆς ἐξουσίας, ὥστε ἄλλοῦ πρέπει νὰ προστρέξωσι διὰ νὰ ἀρυσθῶσιν ἐπιχειρήματα οἱ θέλοντες νὰ προσποιῶνται ἀμβλυωπίαν.

Εἰς τὴν φιланθρωπίαν καὶ τὴν ἐλεημοσύνην βεβαίως ὄχι, διότι δὲν γνωρίζομεν νὰ ὑπάρχῃ καμμία σχέσις μετὰ τῶν εὐαγγελικῶν τούτων ἀρχῶν καὶ τῆς ἱκανότητος περὶ τὴν διαχείρισιν τῆς ἐξουσίας. Ὁ ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος δύναται νὰ ἀναμένῃ τὴν ἐξ ὕψους ἀρωγήν, οὐχὶ ὅμως καὶ τὴν ψῆφον τῶν δημοτῶν, διότι ἡ βασιλεία του οὐκ ἔστι ἐκ τοῦ κόσμου τούτου· ἀλλὰ καὶ τίς δὲν ἔδωκεν ἄρτον εἰς τὸ ὄργανόν καὶ λάδι εἰς τὴν χήραν; Δύναται τις διὰ τῶν ἔργων τούτων νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸν Παράδεισον, οὐχὶ ὅμως καὶ νὰ πατήσῃ εἰς τὸ κατώφλιον τῆς ἐξουσίας!

Μᾶς λέγουσι πάλιν: πρέπει νὰ ἀνανεοῦται τὸ πρόσωπον τοῦ δημάρχου κατὰ πᾶσαν τετραετίαν, διὰ νὰ δοκιμάζωνται ὅλοι. Ἀπέχομεν νὰ ἀνασκευάσωμεν ἐπιχείρημα τοσοῦτον γελοῖον, διότι θὰ εἶχομεν ἀνάγκην γελοιωδεστέρων σκέ-

ψων. Εἶνε ἀηδὲς νὰ ζητῇ τις ν' ἀνασκευάζῃ τοιαύτας σκέψεις, ἐνῶ ἔχει νὰ παρουσιάσῃ πρὸ τῶν ὁμμάτων τοῦ κοινοῦ ἔργα τετελεσμένα. Καταπίπτουσιν ἀφ' ἐαυτῶν αὐται, ὡς ἀβέβαιοι καὶ ἀόριστοι.

* *

Ἐχοντες λοιπὸν οἱ διημόται Ἀθηνῶν ἀφ' ἐνὸς παρελθόν, ἔργα, δεδοκιμασμένα πρόσωπα, δεδοκιμασμένην διαγωγὴν, ἀφ' ἐτέρου δὲ προγράμματα, κενὰς ὑποχέσεις, διατετορνευμένας φράσεις, δύνανται ἀσφαλῶς νὰ κρίνωσι καὶ νὰ σχηματίσωσι πεποιθήσιν ἀληθῆ, ἐδραϊάν, ὅπως διὰ τῆς ψήφου των ἐκφέρωσι τὴν ἐτυμηγορίαν των.

Ὁρθοφρονούντες ὅμως καὶ ἐπὶ τῶν πραγμάτων ἐρειδόμενοι, δὲν δύνανται ἢ νὰ συνεχίσωσι διὰ τῆς ψήφου των τὸ ἔργον τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς, ἐὰν θέλωσι νὰ ἴδωσι τὸν δῆμον τῆς πρωτεύουσας ἐκεῖ ὅπου ἐμπρέπει αὐτῷ.

Λυκαδητινὸς

ΕΚΛΟΓΙΚΑ ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΥ

Δεληγεωργικοί καὶ Τρικουπικοί παλαίουσιν ὡς μονομάχοι. Ὁ κ. Λεωνίδας Δεληγεωργῆς ἔφθασεν ἤδη ἐκεῖ. Οἱ πρῶτοι χρησιμοποιοῦσι τὰ κεφάλαια τῆς ἀντιπολιτεύσεως· οἱ δεῦτεροι τὰ κεφάλαια τῆς κυβερνήσεως. Οἱ τελευταῖοι ἀνοίγουν βίβλους ταμιακὰς καὶ εἰσαγγελικὰς, προσωποκρατοῦν ὀφειλέτας ἐκ δεκάτων παλαιῶν χρήσεων, ἐναντίον τοῦ ἐνεργητικοῦ νόμου τοῦ δίδοντος προθεσμίας μέχρις Ἀπριλίου 84, καὶ ἀφοῦ δώσουν τὸν ὄρκον τῆς πίστεως ὅτι θὰ ψηφίσουν τὸν ὑπουργικὸν ὑποψήφον, ἀπολύονται· ἐκδίδουν κατασχετήρια διὰ πλημμελήματα, διατάττοντες τὴν Εἰσαγγελίαν νὰ μὴν ὑποβάλῃ εἰς τὸ Συμβούλιον περαιωμένας τὰς δικογραφίας, ἕως οὗ προσέλθωσι τῷ κ. Θεμιστοκλεῖ Τρικουπῇ οἱ συγγενεῖς καὶ δώσωσι τὸν ὄρκον τῆς πίστεως· διώρισαν πολλοὺς προ-

σθέτους προσωρινούς ὑπαλλήλους εἰς τὰ Ταμεία, τὰς Ἐφορίας καὶ τὰς Ἀλυκὰς· παύουν καὶ ἀπειλοῦν μὲ παύσεις ἄλλους. Ὑπάρχουν ὅμως καὶ μερικοὶ τῶν ὑπαλλήλων, οἱ γέροντες πρωτοκολληταί, ἀντιτάσσοντες περιφρόνησιν εἰς τὴν ἀπειλὴν καὶ λέγοντες· παύσατέ με, ἐγὼ εἶμαι δεληγεωργιστής, ὅτι δουλεῖα νὰ κάμω, θὰ μporέσω νὰ βγάλω τὸ καρβέλι τῶν παιδιῶν μου.

Ἐν Παραχελωίτιδι ἔχομεν ἀγριώτερά ἐπεισόδια· τὸ κόμμα τοῦ πρωθυπουργοῦ ζητεῖ νὰ ἐπιβληθῇ καὶ τραμπουκικώτερον. Καὶ δὴ παλληκαρὰς τις ἦλθεν εἰς λόγους ἐντὸς καφενεῖου ἐν Νεοχωρίῳ μὲ τὸν υἱὸν ἐνὸς Παππακόστη· εὐτυχῶς παρεμβάντες οἱ παριστάμενοι τοὺς ἐχώρισαν τῇ ἐπαύριον ὅμως, συναντήσας ὁ παλληκαρὰς τὸν νέον ἐπὶ κάρρου ἐπιστρέφοντα μὲ τὸ δίκανόν του ἀπὸ τὰ κτήματά του τὸν προσκάλεσε διὰ πιστολίου· ὁ νέος ἀπήντησε διὰ τοῦ ὅπλου, καὶ ὁ παλληκαρὰς ἐφονεύθη.

Ὡστε ἡ πάλιν προμηνύεται σφοδρότατη μεθ' ὅλα οἱ δεληγεωργικοὶ νομιζοῦσι βεβαίαν τὴν ἐπιτυχίαν τῶν δύο δημάρχων εἰς τὰς δύο πόλεις· ἀμφιβάλλουσι δὲ διὰ τὸν τῆς Μακρυνείας, διότι ἐκεῖ ἐξετέθησαν δύο ὑποψήφιοι τῆς ἀντιπολιτεύσεως.

ΘΕΑΤΡΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἀἰδᾶ.

Εἶνε φαίνεται ἀποφασισμένον εἰς τὰς ἀνερευνήτους βουλάς τοῦ Θεοῦ τῶν Ὀλυμπίων... Τσόχα νὰ μὴν ἐπιτύχῃ καμμία ἐκ τῶν παραστάσεων, τὰς ὁποίας μᾶς προσφέρει καθ' ἐκάστην ἑσπέραν εἰς τὰ ἀνάκτορά του. Ἐνῶ ὅμως αἱ ἑχθρικά αὐτοῦ διαθέσεις ἐξεδηλώθησαν εἰς ὅλα ἐν γένει τὰ

Ο ΛΥΚΟΓΙΑΝΝΗΣ

(Συνέχ. ἱδ. ἀριθ. 503)

Τὴν ἐπαύριον ἔδωκεν ἐλευθερίαν εἰς πάντας τοὺς ὑπκρέτας νὰ ἐξέλθωσι δι' ὅλης τῆς ἡμέρας. Οὗτοι δὲ ἐπωφελοῦμενοι τῆς δοθείσης ἀδείας, τοῦ νὰ μεταβῶσι τῇδε κῆκῖς ἀνεχώρησαν πάντες ὁμοῦ πρὸς διασκέδασιν εἰς ἅγιον Γερμανόν, οὐδόλως ἀναλογισθέντες ὅτι ὁ βαρόνος ἠθέλησεν ἀπλοῦστα νὰ ἀπαλλαχθῇ τῆς παρουσίας των.

Δὲν ὤφειλε καὶ αὐτὸς νὰ ἐτοιμάσῃ τὰ πρὸς μετοικεσίαν του; Τὸ τοιοῦτο δὲν ἦτο μικρά τις ὑπόθεσις. Δὲν μεταφέρονται ἑκατομμύρια, ὡς συνήθης τις σάκκος. Σχεδὸν ὅλην τὴν ἡμέραν διῆλθε κλείων ἀσφαλῶς ταμεία, ἐν οἷς συνεσώρευσε τὸ χρυσίον, τὰ τραπεζικὰ γραμμάτια, τὰς ἀξίας, καὶ ἀναισχύντως καὶ ἀνεν τύψεως τῆς συνειδήσεως τὰ κοσμήματα, ἅπερ ὁ ἀδελφός του ἔδωκε τῇ συζύγῳ του.

Εἶναι ἀληθές, φεῦ! ὅτι ἡ ταλαίπωρος Λουκία δὲν εἶχε πλέον ἀνάγκην τῶν ἀδαμάντων, ρουβινίων καὶ σμαράγδων. Τὰ ἀντικείμενα ταῦτα τῆς πολυτελείας, τὰ ὅποια τόσαι γυναῖκες ἐπιθυμοῦσι, δι' αὐτὴν ἦσαν χωρὶς ἀξίας.

Τέλος ἡ ὑπὸ τοῦ βαρόνου ἀναμενομένη στιγμή ἔφθασεν.

Ὡς προχθὲς, ἅμαξά τις ἔστη πρὸ τῆς κιγκλιδωτῆς θύρας τοῦ οἰκήματος, ἀλλὰ δὲν ἦτο πλέον τὸ ὄχημα τοῦ ἱατροῦ, ἀλλ' ὁδοιπορικὴ, εὐρεῖα, στερεὰ καὶ ἐλαφρὰ συγχρόνως ἅμαξα. Ὁ ἡνίοχος ἦτο ὁ αὐτός· μόνον ἀντὶ ἐνὸς ὑπῆρχον ἐζευγμένοι δύο μεγαλοπρεπεῖς ἵπποι. Οἱ ὑπηρεταὶ ἔσπευσαν εἰς προὔπαντησιν τοῦ ἀγαθοῦ ἱατροῦ Σαρωνῶ καὶ συνώδευσαν αὐτὸν μέχρι τοῦ κατωφλίου τῆς οἰκίας, ὅπου ἀνέμενε αὐτὸν ὁ κ. Δεσιμαῖζ.

— Κύριε ἱατρε, εἶπεν ὁ βαρόνος, δὲν ἔχετε νὰ περιμένετε, τὰ πάντα εἶναι ἑτοιμα. Ἡ οἰκίστις ὑμῶν ἔφαγε πρὸ μιᾶς ὥρας μετὰ ὀρέξεω. καὶ ἐνεδύθη καλῶς.

— Καλῶς, καλῶς, κάλλιστα, κύριε βαρόνε.

Τούτου δὲ διατάξαντος.

Ἀμέσως οἱ ὑπηρεταὶ ἄραντες τὰ κιβώτια, ἔφερον ἐντὸς τῆς μεγάλης ἁμάξης.

Μετὰ μίαν στιγμὴν ἡ μαρκησία ἐφάνη κρατοῦσα τὸν βραχίονα τῆς γυναικὸς, ἥτις ἔμελλε νὰ ἐκπληρώσῃ παρ' αὐτῇ καθήκοντα ὑπηρετείας, δεσμοφύλακος καὶ μετ' ὀλίγον μαιᾶς. Προὔχρει ἤρεμος, τὴν ἡδύτητα ἔχουσα ἐν τῷ βλέμ-